11 Σεπτεμβρίου 2015

«Έχει μπάρμπα στην Κορώνη» (Πώς βγήκε η

παροιμιώδης φράση «έχει μπάρμπα στην Κορώνη» λέγεται για όποιον έχει τα μεγάλα μέσα και τις κατάλληλες γνωριμίες για να πετύχει τους στόχους του. Οι εκδοχές για το πώς βγήκε το γνωμικό είναι πολλές.

Η μία εκδοχή ανάγεται στην εποχή της Τουρκοκρατία, που γενικός διοικητής της Πελοποννήσου ήταν ο πασάς της Τριπολιτσάς. Όλοι οι τοπικοί άρχοντες και μπέηδες των άλλων πόλεων ήταν κάτω από τον πασά αυτόν, εκτός από έναν.

Ο μπέης της Κορώνης αποτελούσε εξαίρεση, αφού σύμφωνα με ένα απαράβατο έθιμο ήθελε να στέλνουν για μπέη στην Κορώνη ένα στενό συγγενή του Σουλτάνου. Κατά συνέπεια, ο μπέης της Κορώνης είχε μεγάλη επίδραση στον πασά της Τριπολιτσάς παρόλο που διοικητικά υπαγόταν σε αυτόν. Δύσκολα λοιπόν μπορούσε ο πασάς να αρνηθεί στον μπέη της Κορώνης κάποια διευκόλυνση ή κάποιο ρουσφέτι.

Έτσι, αν κάποιος είχε να λύσει ένα σοβαρό πρόβλημα στην Τρίπολη και τύχαινε να είχε κάποιον συγγενή στην Κορώνη, πήγαινε σε αυτόν, ο οποίος γνωστοποιούσε το ζήτημα στον μπέη της Κορώνης. Μετά από την επιτυχημένη τις περισσότερες φορές παρέμβαση του μπέη της Κορώνης στον πασά της Τριπολιτσάς το πρόβλημα λυνόταν.

Μια άλλη εξήγηση θέλει τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη να είχε βοηθήσει κάποτε τον μπέη της Κορώνης εναντίον μπερμπερίνων πειρατών. Έτσι, όταν ο τελευταίος

έγινε Μέγας Βεζίρης της Κωνσταντινούπολης ανακήρυξε τον Πετρόμπεη ως «Πρώτο του Μοριά». Από τότε λεγόταν ότι ο Πετρόμπεης έγινε «πρώτος» από τον μπάρμπα της Κορώνης.

Μια ακόμη εξήγηση προτείνει πως όταν ήταν πρωθυπουργός ο Κουμουνδούρος με υπουργό τον κορωναίο γέροντα Δαρειώτη έγιναν πολλοί περίεργοι διορισμοί. Ο τελευταίος σε διάφορες διοικητικές θέσεις διόριζε συντοπίτες του, με κάθε άλλο παρά αξιοκρατικό τρόπο.

Τέλος, σύμφωνα με το Νίκο Σαραντάκο, η περίσταση που γέννησε την έκφραση είναι παλιότερη από την Τουρκοκρατία. Ο Μοριάς πέρασε στα χέρια των Φράγκων μετά το 1204, αλλά η Βενετία φρόντισε να πάρει από το 1209 υπό τον έλεγχό της τη Μεθώνη και την Κορώνη. Οι Βενετοί οχύρωσαν τις δυο πόλεις και τις έκαναν σημαντικό σταθμό στο επικερδές ταξίδι των προσκυνητών προς τους Αγίους Τόπους. Έτσι, η Κορώνη πέρασε τρεις αιώνες πολύ μεγάλης ακμής, και αναπτύχθηκαν ντόπιες ισχυρές οικογένειες, ελληνοβενετικές. Την εποχή εκείνη, οι υπόλοιποι Πελοποννήσιοι βρίσκονταν υπό άλλο καθεστώς (είτε ανήκαν στον Φράγκικο Μωριά, είτε στο βυζαντινό κράτος, είτε, μετά το 1460, υπό τους Οθωμανούς). Οι Κορωναίοι λοιπόν μπορούσαν να μεσολαβήσουν υπέρ συγγενών τους που ζούσαν στον υπόλοιπο Μωριά, έχοντας την πανίσχυρη προστασία της Βενετίας.

Πηγή: *thrakitoday.com*